

ἔχωσι προικίζειν διατετιμημένως μέχρι δύο χιλιάδων καὶ πεντακοσίων γροσίων. Εἰ δὲ τῆς τοίτης τελοῦσι τάξεως, ἔχουσι προικοδοτεῖν τὰ πάντα χίλια πεντακόσια γρόσια, καὶ μηδένα τῶν ἐκ τῆς τοιττῆς τάξεως τολμᾶν δλως ὑπερβαίνειν τὸν ἐν ἐκάστῃ διορισθέντα ἀριθμὸν τῆς προικοδοσίας. Τοὺς δὲ κατωτέρῳ τούτων ὑπάρχοντας καὶ μὴ ἔξαρκοντας προικοδοτῆσαι μέχρι τῶν τοιῶν πονγγείων, ἔχειν ἄδειαν ἀδιορίστως δι' ὀλιγωτέρας ποσότητος ὑπανδρεύειν τὰς θυγατέρας αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ἀν ἐφικνεῖται ἡ ἐκάστου δύναμις . . . Οὕτ' οὖν οἱ προικίζοντες γονεῖς τολμάτωσαν τὸν ἀρωτέρῳ διορισθέντα ἀριθμὸν ἀθετῆσαι, καί, ἦ φανερῶς, ἦ κρυφίως, ἦ ἐμμέσως, ἦ ἀμέσως, οἰδαδήτινι ἄλλῃ μηχανῇ καὶ ὑποσχέσει, ἦ πρὸ τοῦ γάμου, ἦ μετὰ τὸν γάμον, ἐπ' ὀρόματι προικοδοσίας, ἦ δοῦται, ἦ ὑπόσχεσθαι, ἦ διὰ λόγου, ἦ ἐγγράφως, περισσότερα . . . "Ος δ' ἀν τις καὶ ὁποῖος, ὑπὸ κενοδοξίας πεφυσημένος τολμήσοι τὸ ἀπὸ τοῦτο καὶ εἰς τὸ ἔξῆς ἀθετῆσαι καὶ παραβῆναι τὸν κοινῶς παρὰ τῆς πολιτείας καὶ ἡμῶν διαταχθέντα δρον τοῦτον . . . ὁ τοιοῦτος, ὁποῖος ποτ' ἀν ἦ, ὡς προδότης τῆς κοινῆς συστάσεως καὶ ὠφελείας, ὡς ἔχθρος τῆς πολιτείας, καὶ ἀγαιότης τῆς καλῆς συμφωνίας, ὡς ὑβριστὴς τοῦ μυστηρίου, καὶ ἐνὶ λόγῳ ὡς κοινὸς λυμεών, ἀφωρισμένος εἴη . . .».

338

1736–1744. Γράμμα πΚ. Νεοφύτου Ζ', δι' οὗ ἀνακαλεῖται ἡ περὶ περιορισμοῦ τῶν προικοδοσιῶν διάταξις,
ἐν 70, Β', σ. 444–446.

» . . . (τὸ) ἡμέτερον πατριαρχικὸν συνοδικὸν (γράμμα) . . . ἔμπης οὐκ ἵσχυσεν ἐνεργηθῆναι τὸ παράπαν καὶ διαφυλαχθῆναι, διά τε τὴν φθάσασαν δπωσδήπως ὑπερισχύσαι καὶ ἐπικρατῆσαι συνήθειαν τῆς ἐν προικοδοσίαις ὑπερβολῆς . . . τοῦ πολιτικοῦ καὶ ἀρχοντικοῦ συστήματος μὴ διοφωνοῦντος, μηδὲ συναινοῦντος ἐπὶ τῷ τοιούτῳ διορισμῷ, ἦς ἐνεκα διαφορίας συμβαίνει ἐξ ἀνάγκης γίνεσθαι τὰ γαμικὰ συναλλάγματα μετὰ προικοδοσίας, μὴ φυλαττούσης τὸν γεγονότα διορισμόν, . . . οὐδὲν ἐνεκα, δευτέρας σκέψεως ἐκκλησιαστικῆς γενομένης, ἐπειδὴ ὁ προγεγονὼς περὶ τῆς προικὸς δρος, καίτοι καλῶς συντελεσθεὶς ὡς πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν ἀφορῶν, . . . ὡς μήτε φυλαχθεὶς ἄχρι τοῦτο, μήτε εὐλογηθεὶς τὸ παράπαν, ἀλλ' οὕτε εἰς τὸ ἔξῆς φυλαχθῆναι τε καὶ ἐνεργηθῆναι οἶός τε ὁν, ὑπάρχη ἄκυρος τοῦ λοιποῦ . . . καὶ τὸ προεκδοθὲν περὶ τούτου ἐκκλησιαστικὸν ἡμῶν γράμμα μένη κάκεῖνο ἄκυρον καὶ ἀνενέργητον . . .».

339

1737. Διάταξις πΚ. Νεοφύτου Ζ', πρὸς μ. Ἀθηνῶν Ζαχαρίαν, περὶ ὄρου προικοδοσίας,
ἐν 70, Β', σ. 446–451 καὶ ἐν 169, Α', σ. 139–144.
(Προὶξ α' τάξεως 1500 γρόσια· αἱ τάξεις β' καὶ γ' ὀλιγώτερον).

340

1737. Προικοσύμφωνον 3 Φεβρ., ἐν Παροικίᾳ Πάρου,
ἐν 57, σ. 166.

« . . . εἰ δὲ καὶ τοὺς ἐτύχει θάνατος χωρὶς κληρονόμους, νὰ ἐπιστρέφουνται τὰ ἄνωθεν δῆλα, πουρκοδοτισμένα εἰς τοὺς πλέον πρόθιμους (= ἐγγυτέρους) ἐδικούς, κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου μας . . . ».

341

1738. Προικοσύμφωνον 8 Ἀπριλίου, ἐκ Παροικίας Πάρου,
ἐν 57, σ. 171–172· (όμοίως, ως ἀνωτέρω).

342

1739. Προικοσύμφωνον 30 Ἰουνίου, ἐν Παροικίᾳ Πάρου,
ἐν 57, σ. 173–175·

(όμοίως, ως ἀνωτέρω· ἐν συνεχείᾳ: « . . . λέγοντας, δητας κληρονόμους ἔχουν, νὰ εἶναι νόμου ἡλικίας· εἰ δὲ ἀνήλικο καὶ ἀποθάνει, πάλι δύοιον τρόπῳ νὰ ἐπιστρέφουνται, ώς εἴπαμε . . . »).

343

1739–1746. Βεράτιον ὑπὲρ μ. Γρηγορίου τοῦ Νόβι – Παζάρ,
ἐν 76, σ. 18–24.

344

1740. Ἀχτναμές ὑπὲρ Χίου,
μνημ. ἐν 451, σ. 13 σημ. 1.

345

1740. Πάχτωσις κτήματος ἐν Νάξῳ, ἀνέκδοτος,
ἐν EBE Τμ. χφφ. Ξ 189.

« . . . καὶ γινώντας ἵντράδα, ποῦ ἥθελεν ἐξαποστεῖλει ὁ Κύριος, εὐγάζωντας τὸ πέμπτο τῆς ἀφεντίας, ἥγονν τῆς βοεβοντίας, νὰ μοιράζον(ν) ἵσια πρὸς ἵσια εἰς τὴν μέση καὶ νὰ πέρονον πᾶσα θέλημα οἱ παντικατόροι τῶν αὐτῶν οἰκοκοίληδων, τόσογεν οἱ σημεροί, τόσον καὶ οἱ μεταγενέστεροι, εἰς κάθε ἐσοδείαν ποῦ ἥθελε κάμει τὸ πρᾶγμα καὶ νὰ εἶναι κρατημένοι οἱ παντικατόροι αἰωνίως μὲ ἀγώγια καὶ ἔξοδά τος, νὰ πηγαίνονται τὴν πάρτη τῶν νοικοκυρέων εἰς ἀρχοντικά τους, εἰς τὴν χώραν, καὶ κάθε ἑβδομάδα νὰ τῶν φέρονται τὸ καλαθιάτικό τους, ὡσὰν καὶ ἀπὸ τοῦ χωραφιοῦ τὸν καρπὸν καὶ ἀπό τι ἄλλο εἰδος ἔχει τὸ πρᾶγμα, νὰ τὸ πηγαίνονται δίχως ἀντιλογίαν . . . καὶ εἰσὲ καιρὸν δποῦ τὰ μέρη ἢ οἱ κληρονόμοι, πῶς δὲν ἔκαναν καλὰ καὶ ἥθελεν γυρέψουν νὰ βγάλονται ἀδίκως καὶ παραλόγως τὸν κατὰ καιροῦ δουλευτὴν καὶ παντικάτορα καὶ τὸ πρᾶγμα ἣτον εἰς δῆλους τους τοὺς καμάτους κυβερνημένους καὶ δουλεμένους, κατὰ τὴν τάξιν τῶν παντοτεινῶν πραγμάτων, νὰ πέρονον τὸ τετάρτι τους ξεκαθαρίζωντας καὶ λέσι διμοφώνως ὁ ἀφέντης Π.Σ., μὲ τὸν Β., τὸν εἰρημένον παντικάτορα, δτι . . . καὶ διὰ τὴν τιμὴν τοῦ πραγμάτου, ἀμπελίου καὶ χωραφίου μετὰ πασῶν τῶν δικαιωμάτων του, ἔδοσεν ὁ παντικάτορας . . . ωιάλια 32 $\frac{1}{2}$ τοῦ ἀφέντη Π.Σ.,

